

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ.

Σήμερον δημοσιεύομεν τὰ πρῶτα σχεδιαγραφήματα τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Ὁδ. Φωκά ἐκ τῶν παθόντων ὑπὸ τῆς φοβερᾶς Θεομηνίας τὴν 15 Αὐγούστου μερῶν. Ἡ συμφορὰ, ἣν ὁ τύπος ἀπὸ τῶν πρῶτων ἡμερῶν διὰ τεκτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἀνταποκριτῶν ἔσπευσε νὰ εἰκονίσῃ ἐν τῷ φοβερῷ αὐτῶν μεγέθει διὰ τῆς σειρᾶς τῶν εἰκόνων, ἃς δημοσιεύει καὶ θὰ δημοσιεύσῃ τὸ "Ἄστυ, καθίσταται οὕτως εἰπεῖν κλισθητοτέρα καὶ μᾶλλον ἀπτή. Παρατηρῶν τις τὰς ἐρειπωθείσας οἰκίας, μὲ τὰ χαινόντα αὐτῶν ῥήγματα, τὴν ἡμιπεπτωκυῖαν στέγην τὰς κεκλιμένας καὶ ἐτοιμορόπους πλευράς, δύναται νὰ ἀναπρασθήσῃ διὰ τῆς φαντασίας πᾶσαν τὴν εἰδεχθῆ εἰκόνα τῆς ἐκεῖ κάτω, ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Πελοποννήσῳ, ἐπικρατούσης φρίκης καὶ ἐρημώσεως. Ἐν τῇ σωρῷ τῶν ὑπερκειμένων ἀλλήλοις ἀμόρφων ἐρειπίων, εἰς τὴν θέαν τῶν καταρρευουσῶν οἰκιῶν, τῶν ἐν ὑπείθρῳ ἢ ὑπὸ σκηνᾶς διατριβόντων κατοίκων, ἀδύνατον εἶνε νὰ ἀναγνωρίσῃ τις πλεον τὰς ἀφνειοὺς καὶ ἀνθούσας πόλεις καὶ κώμας τῆς ἄλλοτε. Εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα ἡ πνοὴ τῆς καταστροφῆς ἐξεμηδένισεν ὅ,τι ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη μετὰ κόπων καὶ μόχθων ἀνήγειρεν ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ φιλοπονία τῶν κατοίκων.

Ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κατὰ προτίμησιν ἐσχεδίασε τὰς μεγάλας καὶ πλουσίαις οἰκδομὰς ἢ ἐκεῖνας ἐν αἷς συνέβη φοβερά τις καταστροφή, ὡς εἶνε αἰφνης ἢ οἰκία Φωτεινοπούλου ἐν Ἀγ. Κυριακῇ, ἣν θὰ δημοσιεύσωμεν βραδύτερον καὶ ἐν τῇ ὑποία εὖρον οἰκτρὸν θάνατον ὀλόκληρος ἡ κατοικοῦσα οἰκογένεια ἐκ δέκα περίπου ἀτόμων.

Ἡ ἐξήγησις τῶν εἰκόνων εὐρηται ὑφ' ἐκάστην τῶν σελίδων, ἐν αἷς αὐταὶ δημοσιεύονται. Εἰς τὸ προσεχές θὰ δημοσιεύσωμεν συνέχειαν αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑΣ

Ὡ Ἰωάννη κραταίε ἀπ' τὴν Ἀβυσσινία,
ἔσθ' ποῦ μὲ τοὺς Ἕλληνας τόσῳ καλὰ τὰ ἔχεις,
ὥστε νὰ πάσχουν ἄλλοι τῶν ἀβυσσινομανία,
γιατὶ τοὺς φίλους σου καὶ σὺ ὀλίγῳ δὲν συντρέχεις:

~

Τί ὠφελοῦν τὰ δόρατα, τὰ τόξα κ' ἡ ἀσπίδες;
τοιαῦτα μᾶς προμήθευσεν ὁ Σλήμαν ἔτα πλήθος...
ἐμεῖς δὲν θάβγωμε ποτὲ κυτῆρι στής ἀκρίδες,
οὔτε θὰ πολεμήσωμε στήθος ποτὲ μὲ στήθος.

~

Ἐδῶ σεισμοί, ἔξοπλισμοὶ καὶ ἀποκλεισμοὶ μεγάλοι
νὰ ἐξοντώσουν πολεμοῦν τὴν ἀτυχῆ πατρίδα!
οἱ δ' Ἕλληγές σου, φίλε μου, ἔχουν σπουδαῖο χάλι,
καὶ οὕτως εἰπέτ' τοὺς ἔστριψε ὀλίγον καὶ ἡ βίβ' α!...

~

Ὡστί ἂν θέλῃς χρήσιμος ὀλίγον νὰ μᾶς γείνης,
καὶ νὰ ὑπάρχῃς προσφιλὴς εἰς ὅλων τὰς καρδίας,
στεῖλέ τινας ποσότητες σαρίδων καὶ κινίης,
καὶ εἰς μερικόντων φίλων σου τινας ζουρλομαθῶνας.

Τὸ Χέρι.

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ

Εἶχομεν ἀρχίσει νὰ ὑπερφορνευώμεθα διὰ τὸ νεότευκτον ἠφαιστειον ὅπερ μᾶς ἐδώρει ἡ φύσις. Εἶχεν ὀρισθῆ καὶ ἡ θέσις του, ὀλίγα μίλλια μακρὰν τοῦ Ταϊνάρου, δηλαδὴ περίπου ἐντός τῶν ὑδάτων μας. Ἦτο κτῆμά μας σχεδὸν ἠδυνάμεθα νὰ τὸ παραχωρήσωμεν πρὸς ἐκμεταλλευσιν εἰς κανένα ἐπιχειρηματίαν τῶν ἡμετέρων, τῶν φοβερῶν ἐκείνων, οἵτινες οὐδὲ πρὸ τοῦ βορβόρου τῆς Κωπαίδος ὠπισθοχώρησαν ἠδυνάμεθα ν' ἀπειλώμεν ἐκάστοτε δι' αὐτοῦ τὴν Εὐρώπην, νὰ γράφωμεν ὅχι πλεον μεταφορικῶς ἀλλ' ἐν κυριολεξίᾳ εἰς τὰς ἐφημερίδας μας: Τὸ ἐν Ἑλλάδι ἠφαιστειον διατελεῖ ἐν ὀργασμῷ καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ἐκχύσῃ τὴν λάβαν αὐτοῦ. Τέλος πάντων ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν κυχώμενοι ὅτι ἂν δὲν εἶχομεν κερδήσῃ τι ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, ἐκερδήσαμεν ὅμως κάτι τι ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ ὑποχθονίου καθεστώτος.

Ἄλλὰ φεῦ! πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, πάντα κόνις, πάντα τέφρα, ἀκριβῶς τέφρα. Ὡς ἡσυχάσωσι πάντες οἱ ἐπιστήμονες, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου Ἑλληνοσπουδαστοῦ, τοῦ προθύμου διερμηνέως τῶν Ἀγαθαγγέλων τῆς Βιέννης ἃς ἡσυχάσωσιν οἱ πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται τῆς Δύσεως ἃς μὴ ταρχθῆ τὸ νευροχειτὸν τῆς Ἀλβιδῶνος, ζηλοτύπου διὰ πᾶσαν ἡμῶν σπιθαιμακίαν κτῆσιν. Τὸ φοβερὸν ἠφαιστειον, ὅπερ εἶδεν ὁ Ἀγγλος πλούταρχος, οὐ τὴν ὑπερξῖν ἐπιστοποίησεν ὁ κ. Φόρστερ, τοῦ ὁποίου εἶδον ἐν Πελοποννήσῳ τὰς λάμψεις, ἦτο... ἐν ἀτυχῆς ἑλληνικὸν πλοῖον προσερχόμενον ἐξ Ἀγγλίας πυρποληθὲν ἐν θαλάσῃ, ἕνεκα τῆς ἀναφλέξεως τοῦ ἐν αὐτῷ φορτίου γκιανθράκων.

Οὐδέποτε ἡ παροιμία ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς ἔσχεν ἀκριβεστέραν ἐφαρμογὴν!

Μαῦρος Τάτος

ΦΑΛΗΡΙΚΑ

Εἰς τοῦ Φαλήρου τὴ λαμπρὰ λεμβοδρομία,
ἐνῷ ἡ θάρκεσ θ' ἀρμονίζουσι μία, μία,
καὶ ἡμῖα τὴν ἄλλη θὰ ζητᾶ ἴσιω ν' ἀφήσῃ,
καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλαις τὰ βραβεῖα νὰ κερδίσῃ.

~

Ἐγὼ ἀπ' ὅλα τὰ πολύτιμα βραβεῖα,
θὰ ἰπιθυμοῦσα ἓνα ἔστω καὶ μὲ δίε,
μαζὶ σου νὰ βρεθῶ κλεισμένος μὲσ' τ' ἀμπάρι
στὸ ὑποβρύχιον, κυρά μου, τοῦ Γροπάρη.

Ἡ Φωνή.

